

ΑΓΩΝΑΣ

“Αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως”
(1 Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 120 -ΤΙΜΗ: 0,015 ευρώ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ.ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2007

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΕΓΚΩΜΙΟ ΣΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΙΕΡΩΣΥΝΗ

(6^ο)

Μας εντυπωσιάζει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος σε μια επιστολή του από την εξορία. Οι παραλήπτες της επιστολής είναι επίσκοποι, πρεσβύτεροι και διάκονοι. Τίποτε το παράξενο μέχρις εδώ. Ο αιφνιδιασμός προέρχεται όταν διαβάσουμε που βρίσκονται όλοι αυτοί και για ποιο λόγο βρίσκονται εκεί. Η επιστολή λοιπόν στέλνεται: **«Τοις εγκαλειόμενοι επισκόποις, πρεσβυτέροις και διακόνοις εν δεσμοτηρώ δι' ευσεβειαν»** (Ε.Π.Ε. τομ. 38, σελ. 48-53). Οι παραλήπτες της επιστολής βρίσκονται στη φυλακή. Η αιτία της φυλάκισής τους δεν είναι μια έκνομη ή ανήθικη συμπεριφορά (δυστυχώς σήμερα έχουμε τέτοιες εκτροπές στο ιερατείο). Βρίσκονται στην φυλακή δι' ευσεβειαν.

Επίσκοποι, πρεσβύτεροι και διάκονοι στη φυλακή για την ευσεβεία τους; Μας φαίνεται πρωτάκουστο. Δεν έχουμε συνηθίσει κάτι τέτοιο να το βλέπουμε στους σύγχρονους λευίτες, στους σημερινούς λειτουργούς του Υψίστου. Τους έχουμε συνηθίσει να προφυλάσσουν και να προστατεύουν τους εαυτούς τους από τέτοιους κινδύνους. Να ανέχονται ακόμα και να παραβιάζεται η συνείδησή τους για να μην κριθούν ένοχοι από την εκκλησιαστική ή και την πολιτική διοίκηση (που συνηθίζει να διαπλέκεται με την εκκλησιαστική). Να καταπίνουν τα μείζονα και να διυλίζουν τα υποτένια. Το παράξενο είναι ότι τέτοια συμπεριφορά ανοχής μπροστά στις εκτροπές παρατηρείται ακόμα και από τους ευσεβείς ιερείς και επισκόπους.

Η αιτία μιας τέτοιας συμπεριφοράς είναι η δειλία και ο φόβος μπροστά στον κίνδυνο και τις περιπέτειες που επέρχονται. Ο τρόμος μπροστά στο κόστος μιας κίνησης που όμως η ιερατική συνείδηση απαιτεί να πραγματοποιηθεί.

Αποτέλεσμα είναι ότι καμιά φωνή διαμαρτυρίας χαρισματικού λειτουργού δεν ακούγεται ποτέ. Τα θέματα της Εκκλησίας σαν στάσιμα νερά βαλτώνουν και βρωμίζουν εις βάρος του σωτήριου έργου της Εκκλησίας.

1. Ανάγκη προτύπου που οι πιστοί θα το περιβάλλουν με την αγάπη τους

Δείτε τον πρώτο μακαρισμό του Ιερού Πατέρα προς τους φυλακι-

σμένους ιερωμένους **«Είσαστε μακάριοι και τρισμακάριοι και πολλές φορές μακάριοι. Εσείς που κρεμάσατε όλη την οικουμένη γύρω από το φίλτρο της αγάπης σας. Κάνατε ερασιτές σας και τους πολύ μακριά σας ευρισκομένους. Τραγουδι έγιναν τα κατορθώματά σας, η ανδρεία σας, η αμετάβλητη γνώμη σας, το αδούλωτο φρόνημά σας»**.

Βλέπετε τι ήταν αυτό που έσπρωξε αυτούς τους λειτουργούς σε πράξεις που οδήγησαν τα βήματά τους στη φυλακή; Ήταν η αγάπη τους σε όλο το πλήρωμα της Εκκλησίας. Η αγάπη που εκφράστηκε ως χρέος διαμαρτυρίας για να διαφυλάξουν το σώμα της Εκκλησίας από μεγάλες εκτροπές.

Η αγάπη αυτή λοιπόν που εκφράστηκε με τόσο έμπονο τρόπο βρήκε ανταπόκριση στην καθολική Εκκλησία. Αγάπησαν πολύ αλλά και αγαπήθηκαν πολύ ακόμα και από τους χριστιανούς που βρίσκονταν πολύ μακριά. Αγαπήθηκαν για τα κατορθώματά τους, την ανδρεία τους, την αμετάβλητη γνώμη τους και το ελεύθερο πνεύμα τους.

Πόσο ζητάει και σήμερα το πλήρωμα της Εκκλησίας τέτοια αγωνιστικά πρότυπα στους λειτουργούς του(!!!)

2. Το μαρτυρικό φρόνημα στην ιερωσύνη

Τα όσα στη συνέχεια αναφέρει ο ιερός Χρυσόστομος δείχνουν το πλήθος των περιπετειών των ιερωμένων στους οποίους απευθύνεται με την επιστολή του. Αναδεικνύουν όμως και το μαρτυρικό φρόνημά τους. Τους λέγει λοιπόν: **«Τίποτε από αυτά που θεωρούνται ότι είναι δεινά δεν σας τρώμαξε. Ούτε δικαστήριο, ούτε δήμιος, ούτε πλήθος βασάνων, ούτε απειλές γεμάτες από μύριους θανάτους, ούτε ο δικαστής που βγάζει πυρ από το στόμα του, ούτε οι εχθροί που έτριζαν τα δόντια τους, και που κινούσαν μύρια είδη σκευωρίας σε βάρος σας, ούτε τόσες συκοφαντίες και τόσες αδιάντροπες κατηγορίες, ούτε θάνατος που κάθε μέρα τον βλέπατε με τα μάτια σας. Παρηγοριά σας τα ίδια αυτά τα γεγονότα»**.

Ένας λειτουργός του Θεού λοιπόν είναι ένας μάρτυρας στην προαίρεση. Δεν διστάζει μπρος σε χίλιους κινδύνους, δεν ποείται μύρια όσα δεινά κι αν υποστεί. Δεν κάμπεται το φρόνημά του. Δεν υποκύπτει στις πιέσεις,

στους εκβιασμούς και στις απειλές. Εκτελεί το χρέος του αυτό που του επιτάσσει το σχήμα του και η αποστολή του.

Μια τέτοια στάση βρίσκει ανταπόκριση στο σώμα της Εκκλησίας. Οι μάρτυρες στεφανώνονται πρώτα από το πλήρωμα των πιστών μελών της Εκκλησίας. Ανακηρύ-

τονται τα κατορθώματά τους από όλους, ακόμα και από τους εχθρούς τους, και από αυτούς που προξένησαν τα μαρτύριά τους, οι οποίοι όμως αναγκάζονται να θαυμάσουν την αρετή τους.

3. Χρέος επισκόπων και ιερατείου: έλεγχος παρανομίας μέσα στην Εκκλησία

Στη συνέχεια ο Ιερός Πατέρας έρχεται να αγγίξει την πληγή. Να δείξει τι ήταν αυτό που οδήγησε τα βήματα αυτών των ευσεβών επισκόπων και ιερέων και διακόνων στην φυλακή. Ποια ήταν η στάση τους που τους ανέδειξε μάρτυρες.

Μας το δίνει να το καταλάβουμε φέρνοντας ένα παράδειγμα από την Καινή Διαθήκη. Μας θυμίζει τον Βαπτιστή και Πρόδρομο του Σωτήρος Χριστού. Αναδείχθηκε μάρτυρας και ο πρώτος των μαρτύρων για ποιο λόγο; Γιατί έλεγξε ένα παράνομο γάμο. Κατήγγειλε την παράνομη σχέση του Ηρώδη με την γυναίκα του αδελφού του. Αντιστάθηκε έντονα χωρίς να μπορέσει να διορθώσει την παρανομία. Και μόνο όμως ο δριμύς έλεγχός του προς τον Ηρώδη τον οδήγησε στη φυλακή και στο μαρτύριο.

Με βάση αυτό το παράδειγμα ο πατέρας της Εκκλησίας βεβαιώνει τους φυλακισμένους λειτουργούς του Θεού ότι κι αυτοί για τον ίδιο λόγο καταριθμούνται μεταξύ των μαρτύρων. Και αυτοί κατήγγειλαν ένα παράνομο γάμο. Πνευματικό γάμο αυτή τη φορά. Με ποιο δικαίωμα, είπαν στον διάδοχο επίσκοπο του Χρυσόστομου, έχεις την γυναίκα (την Εκκλησία

της Κωνσταντινουπόλεως) του αδελφού σου; Κι αυτοί με την σθεναρή αντίστασή τους δεν κατόρθωσαν να διορθώσουν την παρανομία παρά μόνον να την ελέγξουν. Και βρέθηκαν στη φυλακή και στα μαρτύρια ως αληθείς μάρτυρες.

Διαβεβαιώνει λοιπόν τους φυλακισμένους δι' ευσεβειαν ότι: **«Γραφίτανε τα ονόματά σας στο βιβλίο της ζωής. Καταριθμηθήκατε μετά των μαρτύρων»**. **«Προβάλατε αντίσταση για νόμους πατέρων και θεσμούς που αθετήθηκαν. Και για ιερωσύνη απειλουμένη και παρανομούσα. Πάθατε τόσα πολλά για την αλήθεια και για να ξεδιαλύνεται τις αδιάντροπές συκοφαντίες που σας εκτοξεύασαν»**.

Δείτε πόσο σημαντική είναι αυτή η αποστολή του λόγου του πατέρα της Εκκλησίας. **Οι επίσκοποι και το ιερατείο έχουν βασική ευθύνη για διαφύλαξη των νόμων των αγίων Πατέρων, και των θεσμών της Εκκλησίας**. Δεν έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν στον οποιονδήποτε επίσκοπο να καταλύει τους Κανόνες της Εκκλησίας. Η παρανομία και η αυθαιρεσία δεν γίνεται αποδεκτή από όπου κι αν προέρχεται αυτή. Ακόμα κι από τις ανώτατες διοικητικές θέσεις της Εκκλησίας. Αναστατώνει και αποδιοργανώνει το σώμα της Εκκλησίας.

Δεύτερη εξ ίσου βασική ευθύνη των επισκόπων και του ιερατείου είναι να κρατήσουν ένα επίπεδο στη στάση της ιερωσύνης. Όταν υπάρχει **«ιερωσύνη παρανομούσα»** και **«ιερωσύνη απειλουμένη»** τότε το να μείνει ένας λειτουργός του Θεού αδιάφορος παρατηρητής σημαίνει ότι αφήνει σε κίνδυνο το χαρισματικό σώμα της Εκκλησίας. Η στάση αυτού του λειτουργού που διαπιστώνει πλήθος παρανομίες και εκτροπές από την κανονική τάξη της Εκκλησίας και φοβάται να μπει στον κίνδυνο και να ανυσταθεί, παρά μόνο κλαίει και μοιρολογεί για το κατόντημα της Εκκλησίας, είναι ανεύθυνη και κατακριτέα. Το σώμα των λειτουργών της Εκκλησίας έχει βασική ευθύνη για την τήρηση της κανονικής τάξεως στην Εκκλησία. Δεν μπορούν οι σημερινοί λευίτες να προσπεράσουν αυτό το αναγκαίο χρέος τους. Δεν μπορούν να περάσουν την ιερωσύνη τους «αβρόχοις ποσί» όταν συγκλονίζεται συθέμελα το οικοδόμημα

της Εκκλησίας από τις εκτροπές των διοικούντων. Πρέπει με θάρρος να μπουν στον κίνδυνο και να ζήσουν την μαρτυρική ιερωσύνη ως μετοχή στο πάθος του πρώτου και Μεγάλου Αρχιερέα Ιησού Χριστού.

4. Η χαρά των μαρτύρων λειτουργών

Η τελευταία αναφορά του πατέρα της Εκκλησίας προς τους μάρτυρες λειτουργούς μας εντυπωσιάζει. Τους προτρέπει να μοιάζουν και σε κάτι άλλο με τους μάρτυρες. Να μην πονούν ούτε να χάνουν το θάρρος τους αλλά να χαίρονται και να σκιρτούν για τις συκοφαντίες, τους διωγμούς, τους κινδύνους, τις απειλές και τους βασανισμούς.

5. Το μαρτυρικό φρόνημα του Ιερατείου εμπνέει

Ο μεγάλος πατέρας στηρίζει τους φυλακισμένους λέγοντας κάποια μεγάλη πραγματικότητα. **«Χαίρετε λοιπόν και σκιρτήσατε, να έχετε ανδρείο φρόνημα και να γίνεσθε δυνατοί. Σκεφτείτε πόσους προτρέψατε σε αγώνες με όσα επάθατε, πόσων τα φρονήματα ανορθώσατε, πόσους ταλαντευόμενους στηρίξατε, όχι παρόντες, αλλά και απόντες, όχι με την θέα αυτών που έχετε υπομείνει αλλά και μόνο με την ακοή και τους μακρινούς τους ωφελίσιατε πάρα πολύ»**.

Το κέρδος για την Εκκλησία είναι μέγιστο από το παράδειγμα της μαρτυρικής ιερωσύνης. Είναι προτροπή να ενστερνισθούν το ίδιο αυτό μαρτυρικό φρόνημα και οι πιστοί. Να πάψουν να ταλαντεύονται. Να ανορθωθεί το φρόνημά τους. Να δουν τα παθήματα των ποιμένων τους και να πέσουν και αυτοί με θάρρος και ανδρεία στους μαρτυρικούς αγώνες για την Εκκλησία.

Όταν ακούμε αυτές τις απόψεις για την μαρτυρική ιερωσύνη μεγαλολούμε. Σήμερα διαπιστώνουμε την έλλειψη αυτού του μαρτυρικού φρονήματος. Την προσπάθεια ακόμα και ευλαβών ιερέων και επισκόπων να βολευτούν μέσα στην πνευματικότητά τους και να επαναπαυθούν στους πνευματικούς καρπούς της ποιμαντορίας τους. Η πράξη όμως αποδεικνύει ότι ο λαός δεν αποδέχεται αυτή την ανώδυνη ιερωσύνη. Την ιερωσύνη που όταν όλα καταπίπτουν και σαλεύονται διστάζει να μπει στον κίνδυνο και να δώσει την έμπονη μαρτυρία της.